

σίαι τῶν χωρικῶν μὲ τὰς πλεκτάς καὶ ἐν εἶδει ψι-
θου καταβαινούσας ἐπὶ τῶν ὤμων κώμας, καὶ μὲ
τὰ ἐκ χρυσῶν τουρκικῶν νομισμάτων περιδέραια,
τὰ ὁποῖα χύνονται στιλπνῶς καὶ καλύπτουσι τὰ
στήθη των. Ἡ φυσιογνωμία των εἶναι ζωηρὰ ὡς
ἐπὶ τὰ πολλὸν, ἂν καὶ ἡ αὐχμηρὰ πολλῶν ὄψις μαρ-
τυρεῖ τὸν ἐργατικὸν βίον αὐτῶν, ἡ δὲ γλώσ-
σά των εἶναι Ἀλβανικὴ· ἀλλ' αἱ νεώτεραι τούτων
ὁμιλοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν. Καθ' ἣν ἡμέραν γίνεται
ἡ ἀγορὰ αὕτη, λαμβάνει νέαν καὶ ἔκτακτον κίνησιν
ἢ ἄλλως ἤρεμος καὶ φιλήσυχος μητρόπολις τῆς
νήσου.

Γνωστὸν εἶναι, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς μεγίστης
ταύτης τῶν νήσων τοῦ ἡμετέρου βρασιλείου μόλις
φθάνει τὰς 40,000, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ὀλιγαριθμο-
πίας ταύτης, ἐκ τῆς μὴ ὑπαρχούσης εἰσέτι τακτι-
κῆς καὶ ἀσφαλοῦς παρ' ἡμῖν συγκοινωνίας, καὶ ἐκ
τῆς μικρᾶς κυκλοφορίας χρηματικῶν κεφαλαίων,
προέρχεται καὶ ἡ βραδεία πρόοδος τῆς γεωργίας
ἐν τῇ εὐφύρῳ ταύτῃ νήσῳ. Ἐνταῦθα, ὡς καὶ πολ-
λαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀπαντῶνται πεδιάδες ἀργαί.
Προσέτι μ' ἐφάνη ἀκκτανόητον πῶς ἀκωλύτως κα-
τακκίονται ὑπὸ τῶν ποιμένων αἱ πλευραὶ τῶν ὀ-
ρίων καὶ τὰ δάση τῆς νήσου, ἐξ οὗ ἐπαπειλεῖται
ἀποξήρανσις καὶ ὀμβροφόρων νεφελῶν ἀπαιθρίασις.
Τοιαύτας ἀλλοκότους φωτοχυσίας ἔτυχε νὰ ἴδω
μακρόθεν λαμπούσας τὴν νύκτα ἐπὶ τῶν Εὐβοϊκῶν
ὄρέων.

Ἐπὶ τῆς τριημέρου ἐν Χαλκίδι διατριβῆς μου
ἐξηρχόμην ἐνίοτε ἐκ τοῦ φρουρίου καὶ ἐδαπάνων
ῶρας τινὰς, ἢ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς γαφύρας ἢ ἐκταί-
νων τὸν περίπατον ἐπὶ τῆς Βοιωτικῆς ἀκτῆς. Ἡ
ἐκ τῆς γαφύρας θέα εἶναι ἱκανῶς τερπνὴ, ἀλλὰ τὸ
κυριώτερον κόσμημα τῆς θέσεως ταύτης εἶναι ὁ πε-
ριώνυμος Εὐριπος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πρὸ τῆς ἐπανα-
στάσεως ὄνομα τῆς νήσου. Μετὰ μεγάλης περιε-
ργίας ἐθεώρουν τὰς κινήσεις τῶν βραμάτων τοῦ
πορθμοῦ τούτου. Τὸ φαινόμενον τῆς θαυμασίας
βραχέως τῶν βραίων τούτων ἔδωκεν ἑκπαλαὶ ἀφορ-
μὴν εἰς σκέψεις καὶ ἐξηγήσεις παρὰ τοῖς φυσιολό-
γοις, ποιηταῖς καὶ γεωγράφοις. Πολλὰ ἐγράψαν
καὶ ἐλέχθησαν, ἀλλὰ τὸ φυσικὸν τοῦτο ζήτημα
διαμένει εἰσέτι ἄλυτον. Αἱ φοραὶ τῶν βραμάτων
εἶπιν, ὡς γνωστὸν, τακτικαί, τετρακίς τοῦ ἡμερο-
νοκτίου παραλλάσσουσαι τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν,
καὶ μόνον ἐν κριστῷ θαλασσίῳ κλύδωνος τακτι-
μέναι. Περικτηρῶν τὴν περίεργον ταύτην κίνησιν,
καθ' ἣν μάλιστα ἡ διεύθυνσις τοῦ βραμματος μετα-
βάλλεται, ἐκυριευομένην ἀπὸ στεγναίαν στενοχω-
ρίαν ὁ λογισμὸς τῶντι δὲ εὐρίσκει εἰδέναι λόγον
ἀπορῶντα πρὸς λύσιν τοῦ αἰνίγματος τούτου. Ὁ-
θιν εἶγον δίκαιον οἱ ἀρχαῖοι νὰ νομισώσι (χωρὶς
βεβαίας ἀνυπόπτου μαρτυρίας), ὅτι ὁ μεγάλωνος
Ἀριστοτέλης, ἱστάμενος ἐπὶ τῆς γαφύρας καὶ μελε-
τῶν τὸ αἰνίγμα τοῦ Εὐρίπου, ἐκυριεύθη ἀπὸ ἀπελ-
πιστικῆς καὶ βροχῆς εἰς τὰ ὕδατα ταῦτα ἐπίνηγ.

Εὐτυχῶς ν' ἀπολαύσω κατὰ τὴν ἐν Χαλκίδι
διτριβὴν τῆς φιλόφρονος φιλοξενίας τοῦ Κ. Ν.

Χ. Κοντζιά, εὐρισκὸν συνεχεῖς ἀφορμὰς ὁμιλίαις
μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου Ψάρριανου περὶ τοῦ νέου
συνουικισμοῦ τῆς Ἐρετρίας ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν
αὐτοῦ, οἵτινες ἐθυσίασαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐπα-
ναστάσεως τὴν ἡρωϊκὴν πατρίδα των. Τὸ θέμα
τῶν τοιούτων ὁμιλιῶν ἦτο ἱκανὴ ἀφορμὴ εἰς ἐμὲ,
ὅπως ἐπισκεφθῶ τὴν Ἐρέτριαν. — Ἀλλὰ, φίλε,
πᾶν μέτρον ἄριστον, ἠδύνασο νὰ ἐπιφωνήσης δια-
κόπτων με. — Ἐγὼ δὲ προθύμως ἤθελον δεχθῆ τὴν
φιλικὴν παρατήρησιν, διότι παρεξέβην πολὺ τῶν ὀ-
ρίων ἐπιστολῆς. Ἐπιφυλάττομαι λοιπὸν νὰ λαλήσω
ἐν ἄλλῃ καὶ περὶ τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας μ'
ἐνεποίησεν ἡ ἐπίσκεψις τῆς Ἐρετρίας.

Χαῖρε!

Χ. Α. ΠΑΡΜΕΝΙΑΔΗΣ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΤΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ.

—οοο—

Ὁ Καθηγητὴς Χαμποῦλλῶνος ἀπεύθυνεν ἐγγά-
τως πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένην ἑφημερίδα
τῶν Νοσοκομείων τὸ ἐξῆς ἄρθρον, ὃ χάριν τῶν ἀνα-
γνωστῶν τῆς Πανδώρας μεταφέρομεν ἐνταῦθα εἰς
τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν.

« Ἡ μεταξὺ Ἀνσελῶνος καὶ Πιορδύου γεννη-
« θεῖσα ἐσχάτως φιλονεικία, περὶ τῆς ἀλεξιπυρέτου
« ἐνεργείας τοῦ μαγειρικοῦ ἁλατος καὶ τοῦ θεϊκοῦ
« κινίνου, ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην μου τὸν ἐν
« χρήσει παρὰ τοῖς Σίναϊς τρόπον τοῦ θεραπεύειν
« τοὺς διαλείποντας πυρετοὺς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ πολ-
« λάκις εὐρεθεὶς αὐτόπτης μάρτυς ἱερεὺς Ὑκος,
« ὅστις περιγράφει ὡς ἐφεξῆς τὴν θεραπευτικὴν
« ταύτην τελετὴν, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ τῷ
« ἐπιγραφομένῳ: « Souvenirs d'un voyage
« dans la Tartarie, le Thibet et la Chine.
« Paris, 1850. »

« Αἱ ὑπὸ τῶν ἱεροφάντων τούτων, λέγει ὁ Ὑ-
« κος, ἀπαγγελλόμεναι ὑπὲρ τῆς θεραπείας τῶν
« πασχόντων δεήσεις, συνοδεύονται ἐνίοτε μὲ πεν-
« θίμους καὶ φοβερὰς τινὰς ἱεροτελεστίας. Οὕτως
« ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, προσβλήθεισα ὑπὸ διαλεί-
« ποντος πυρετοῦ ἡ γηρὰ θεῖα τοῦ εὐγενοῦς
« Τοκοῦρα, ἀρχηγέτου Μογγολικῆς τινος διακεκρι-
« μένης οἰκογενείας, εἰδοποίησε περὶ τούτου ἀμέ-
« σως τὸν ἀνεψιὸν αὐτῆς Τοκοῦραν, ἵνα προσκα-
« λήσῃ τὸν ἱεροφάντην ἱατρὸν. Εὐχαρίστως τῆ
« ἀπήντησεν αὐτός: « τὸν προσκαλῶ· ἀλλ' ἂν τυχόν
« ἀποφανθῇ ὅτι κυριεύεται ὑπὸ τινος δαίμονος εἰς
« πόσα ἐξοδα δὲν θέλω ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

» ὑποκύψει; Ἄς ἀναβάλωμεν λοιπὸν ἐπὶ τινὰς ἡ-
 » μέρας ἵνα ἰδῶμεν τὸ ἀποτέλεσμα. » Περὶ ἤθρον
 » οὕτως ἡμέραι τινές· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ νόσος ἐξήκο-
 » λούθει, ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλος νὰ προσκαλέσῃ
 » τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἱεροφάντην, ὅστις ἰδὼν μό-
 » λης τὴν πάσχουσαν, ἐκήρυξεν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δαί-
 » μονος κατεχομένην, προσθεὶς ὅτι πρέπει νὰ ἐξ-
 » ορκισθῆ ἀνευ ἀναβολῆς. Ἐπομένως ἤρχισαν ἀ-
 » μέσως αἱ πρὸς τοῦτο προπαρασκευαί, καὶ πρὸς
 » τὸ ἐσπέρας ἐφθασαν ἄκτῳ ἱεροφάντῃ, ὅστις
 » ἐν τῷ ἅμα ἐπελήφθησαν τῆς ἐκ διαφόρων ξηρῶν
 » φυτῶν κατασκευῆς μεγάλου τινὸς νευροσπάστου,
 » ὃ ἐστήσαν διὰ τινος πασσάλου διερχομένου διὰ
 » τῶν μαρῶν αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ, ἐνθὰ κατόκει
 » ἡ ἀσθενής. Ἡ τελετὴ ἤρχισε περὶ τὴν δωδεκά-
 » την ὥραν τῆς νυκτός. Οἱ δὲ ἱεροφάνται κρατοῦν-
 » τες διάφορα τῆς θορυβώδους αὐτῶν μουσικῆς ἐρ-
 » γκεῖα, οἷα κύμβαλα, θλασσίου κόγχας, κώ-
 » δωνες, τύμπανα κλ. ἐτέθησαν κατὰ σειρὰν κυ-
 » κλαειδῶς εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς σκηνῆς. Τῆς χρ-
 » ρείας ταύτης μεταίχον καὶ ἐννέξ ἐκ τῶν
 » τῆς οἰκογενείας μελῶν, ἰστάμενα σωρηδὸν πρὸς
 » τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς σειρᾶς τῶν ἱεροφάντων
 » ἡ δὲ πάσχουσα ἐτέθη γανυκλινῆς, ἢ μάλλον κκ-
 » θημένῃ ἐπὶ τῶν πτερυγῶν αὐτῆς, ἀπέναντι τοῦ
 » νευροσπάστου τοῦ καὶ παριστῶντος τὸν δαίμονα
 » τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. Ὁ ἱεροφάντης ἰα-
 » τρὸς εἶχε πρὸ αὐτοῦ μεγάλην τινὰ χαλκίνον λε-
 » κάνην πλήρη κεγχρίου, μετὰ εἰδωλίων συγ-
 » κειμένων ἐξ ἀλευροζύμης. Λυχνία δὲ τις ἀ-
 » νημένῃ διέχεε μετὰ πολλοῦ καπνοῦ ἀμυδρὸν
 » καὶ φανταστικὸν ἐπὶ τῆς παραδόξου ταύτης σκην-
 » νῆς φῶς. Ἄμα δοθέντος τοῦ συνθήματος, ἤρχι-
 » σταν τὰ μουσικὰ ὄργανα παινίζοντα τόσον φοβε-
 » ρῶς, ὥστε ἤθελεν ἀναμφιβόλως κατατρομάξει
 » καὶ ὁ γενναιότερος τῶν δαιμόνων. Οἱ ἐκ μελα-
 » νῶν ἱματίων ἐνδεδυμένοι συγγενεῖς τῆς πασχού-
 » σης, συνώδευον μετ' ἐρρύθμων χειροκροτήσεων
 » τὴν θορυβώδη ταύτην μουσικὴν, καὶ τὰς συγ-
 » χρόνους πολυτραγούτους τῶν ἱεροφάντων προσευχάς.
 » Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς τῶντι διαθηλικῆς ταύ-
 » τῆς μελωδίας, ὁ ἀρχιεροφάντης ἤνοιξε τὴν τῶν
 » ἐξορκισμῶν βιβλίον, ἣν θέσας ἐπὶ τῶν γονάτων
 » αὐτοῦ ἤρχισε τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐξορκισμῶν
 » καὶ προχωρούσης αὐτῆς συνέλεγεν ἐκ τῆς προα-
 » ναφερομένης χαλκίνης λεκάνης κόκκους τινὰς
 » κεγχρίου, οὓς ἐρύπιπε περὶ αὐτὸν, ποτὲ μὲν ἀπ'
 » ἐνὸς ποτὲ δὲ ἀπ' ἐτέρου μέρους, κατὰ τοὺς γε-
 » γραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ κανόνες. Οὗτος ὡς
 » ἐπὶ τῷ πολὺ προσήχετο μόνος, ποτὲ μὲν γα-
 » μηλῇ τῇ φωνῇ καὶ πενθίμῳ, ποτὲ δὲ στεντορείῳ.
 » Ἐνίοτε μάλιστα ἐφαίνετο ὡς μανιώδης, καὶ ἰ-
 » δίως ὅτε ἀπευθύνετο πρὸς τὸ νευρόσπαστον, ὃ
 » διὰ τρομαρῶν ἀρῶν καὶ χειρονομιῶν ἠπῆλει.
 » Μετὰ τὸν φοικτὸν τοῦτον ἐξορκισμὸν ἐξέτεινε
 » τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς δεξιὰ καὶ ἀριστερά, καὶ
 » πάραυτα ἤρχισαν συνάμα ἅπαντες οἱ ἱεροφάνται
 » χαρμόσυνόν τινα ψαλμῳδίζεν με τόνον γοργόν καὶ

» ὄρμητικόν. Ὅλα τὰ μουσικὰ ὄργανα ἐκρούοντο,
 » καὶ οἱ τοῦ οἴκου ἐξερχόμενοι κατὰ σειρὰν, περιήρ-
 » χοντο ταχυδρομοῦντες περὶ τὴν σκηνὴν ἣν μετὰ
 » πασσάλων ἔτυπτον ἐκπέμποντες συγχρόνως τρο-
 » μακτικὰς φωνάς. Ἀποῦ δὲ διέτρεξαν τρίς,
 » κατὰ τὸν σατανικὸν τοῦτον τρόπον, τὸν περὶ
 » τὴν σκηνὴν ἀγρὸν, εἰσῆλθον πάλιν ἐν σειρᾷ δρα-
 » μαῖοι εἰς τὴν σκηνὴν ὅπου ἕκαστος ἐτέθη ἐν τῇ
 » προτέρᾳ αὐτοῦ θέσει. Μετὰ μικρὸν δὲ ἅπαντες
 » οἱ τῆς συνοδίας ἐκάλυψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
 » διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν, ὃ δὲ ἀρχιεροφάντης ἐγερ-
 » θείς ἐπλησίασε τὸ νευρόσπαστον ἵνα πυρπολήσῃ
 » αὐτό. Μόλις δὲ αἱ φλόγαι ἐφάνησαν, καὶ ἐξέ-
 » πεμψεν οὗτος δυνατὴν κραυγὴν, ἐπαναλη-
 » ρθεῖσαν ἀμέσως ὑπ' ὅλης τῆς ὀμηγύρεως. Τότε
 » οἱ μελανεῖμονες λαβόντες τὸ οὕτω πυρπολούμε-
 » νον νευρόσπαστον, μετέφεραν αὐτὸ δραμαῖοι εἰς
 » τὸν παρεκείμενον ἀγρὸν μακρὰν τῆς σκηνῆς. Ἐνθ'
 » δὲ οἱ αἰκείοι παρέδιδον οὕτω τῷ πυρὶ τὸ περὶ
 » οὗ ὁ λόγος δαιμόνιον κραυγάζοντες καὶ κατα-
 » ρώμενοι αὐτὸ, οἱ ἱεροφάνται ἐκάθηντο ἐπὶ τοῦ
 » βήθους τῆς σκηνῆς, προσευχόμενοι με τόνον βαρύν
 » καὶ ὕψος σοβαρὸν.

» Πυρποληθέντος ἐξ ὀλοκλήρου τοῦ νευροσπά-
 » στου οἱ μελανόστολοι ἐπανῆλθον πλήρεις χαρᾶς
 » εἰς τὴν σκηνὴν, ὅπου ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς οἱ ἐκεῖ
 » παρευρισκόμενοι μετὰ χαρᾶς καὶ ζητωκραυγῶν, ἃς
 » διεδέχθησαν ἀκρατοὶ καγχασμοί. Μετὰ δὲ ταῦτα
 » ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς μετὰ θορύβου ἅπανα ἡ ὀμη-
 » γυρις, καὶ ἕκαστος ἐκράτει ἀνημμένην λαμ-
 » πάδα, καὶ διευθύνετο πρὸς παρακειμένην
 » σκηνὴν. Ἐπροχώρουν δὲ κατὰ σειρὰν πο-
 » ρευόμενοι κατὰ μέτωπον μὲν τῶν μελανειμό-
 » νων, εἶτα ἐπομένης τῆς πασχούσης ὑποστηρίζο-
 » μένης ἐκατέρωθεν ὑπ' ἐνὸς αὐτῆς συγγενοῦς·
 » ταύτην δὲ ἠκολούθειν οἱ ἱεροφάνται ἄδοντες καὶ
 » κρούοντες ὄλας δυνάμεις τὰ διάφορα μουσικὰ
 » αὐτῶν ὄργανα. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ πάντοτε
 » πορευόμενοι τάξιν εἰσῆλθον εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ
 » λόγος ἐτέρην σκηνὴν, ὅπου κατὰ διαταγὴν τοῦ
 » ἀρχιεροφάντου ἔπρεπεν ἡ πάσχουσα νὰ διαμείνῃ
 » ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον ὥραν. Ἀποπερατωθείσης
 » δὲ τῆς τελετῆς ταύτης ἡ γραῖα εὐρέθη ἐντελῶς
 » θεραπευμένη, διότι ἡ ἐπάνοδος τῆς πυρετώ-
 » δους προσβολῆς, ἣτις ἔπρεπε νὰ συμβῇ περὶ
 » τὸ τέλος τῆς τελετῆς, δὲν συνέβη, οὐδὲ πλέον
 » ἐπανῆλθε. Φυσικῶ τῷ λόγῳ τοῦτο δὲν προῆλθεν
 » ἐκ τινος θαύματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ νευρικοῦ ὑπερε-
 » ρεθισμού ὅστις συνήθως γεννᾶται εἰς περιστά-
 » σεις ἐπενεργούσας ἰσχυρῶς, ὡς κατὰ τὴν παρού-
 » σταν τρομαρὰν τελετὴν, ἐπὶ τῶν αἰσθητηρίων ἡ-
 » μῶν, καὶ ἔτι ἀκόμη ἐκ τῆς πεποιθήσεως περὶ
 » τῆς θεραπευτικῆς ἐνεργείας τοῦ εἰς χρῆσιν βλη-
 »θέντος μέσου. Αἱ δὲ ζωηραὶ αὗται ἐντυπώ-
 » σεις δὲν ἐνεργοῦσι μόνον παρὰ τοῖς Σίναϊς, ἀλλὰ
 » καὶ παρ' ἡμῖν πολλάκις θεραπεύουσι τοὺς δια-
 » λείποντας πυρετούς. Οὕτω παρὰ τοῖς στρατιω-
 » τικοῖς πολλάκις ἀπαντῶνται ἔκτακτοι τοιαῦται

» Θεραπείαι, καθότι εἶδομεν πολλάκις ἐπιταγὰς
 » πρὸς παρασκευὴν μάχης διδομένας ἐκτάκτως
 » καὶ αἴρνης, ἵνα ἐπιφέρωσι τὴν πρόσκαιρον ἢ καὶ
 » διαρκῆ θεραπείαν στρατιωτῶν πασχόντων ὑπὸ
 » διαλείποντος πυρετοῦ· καὶ ἐν καιρῷ πολέμου
 » ποσάκις ἐκτακτὸν τι πυροβόλημα δὲν ἔφερεν
 » εἰς πολλοὺς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

» Ποσάκις καὶ παρ' ἡμῶν τὰ μαγευτικὰ μέσα
 » καὶ οἱ ἐξορκισμοὶ δὲν φέρουν, τὸ αὐτὸ ἀποτέ-
 » λεσμα; Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔγη εἰς αὐτὰ πλήρη
 » πίστιν ὁ πάσχων, ἄλλως οὐδὲν γεννᾶται ἀπο-
 » τέλεσμα. Οὕτω κατὰ τὸ 1853 ἔτος εἶδομεν τὸν
 » ἰατρὸν Κ. Τυρβῆν ἐκ Χαμβερτέου νὰ θεραπεύῃ
 » ἐπιτυχέστατα πλείστους στρατιωτικοὺς πάσχον-
 » τας ὑπὸ διαλείποντος πυρετοῦ, μὲ τινὰ καταπό-
 » τια συγκείμενα ἀπλῶς ἐκ ψιλοῦ ἄρτου, καὶ παρ'
 » αὐτοῦ καλούμενα μὲ τὴν πομπώδη ἐπωνομασίαν
 » Λεωντόδου τοῦ ταραξακοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἀπλοῦν ὕ-
 » δωρ κεχρωματισμένον μὲ τινὰς σταγόνας ἐμβύμ-
 » ματος βρατανίας, διδόμενον ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν
 » τοῦ ὕδατος ὀνομασίαν πρωτοξυδίου ὑδρογόνου,
 » ἐπέφερε τὸ αὐτὸ εἰς ἕν τάγμα στρατιωτῶν ἀπο-
 » τέλεσμα, ἕως οὗ οἱ πάσχοντες ἠγνόουν τὸ ση-
 » μαίνόμενον τοῦ ἐπιστημονικοῦ ὀνόματος· ἀλλ'
 » ἅμα ὡς ἐβρασαν τυχαίως πως νὰ μάθωσιν ὅτι
 » τοῦτο ἦτο ἀπλοῦν ὕδωρ τὸ φάρμακον ἔχασε
 » πᾶσιν αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν »

Καὶ εἰς ἡμᾶς πολλάκις συνέπεσε νὰ ἴδωμεν θε-
 ραπευμένους διὰ θρησκευτικῶν τελετῶν καὶ ἐξορ-
 κισμῶν, ἐτι δὲ καὶ διὰ πράξεων, ἢ διὰ χρήσεως πραγ-
 μάτων οὐδεμίαν φυσικὴν ἐνέργειαν ἐχόντων, οὐ μόνον
 ἀσθενεῖς πάσχοντας ὑπὸ διαλείποντος πυρετοῦ,
 ἀλλὰ καὶ ὑπὸ διαφόρων ἄλλων ἐσωτερικῶν τε καὶ
 ἐξωτερικῶν παθημάτων. Καὶ συνήθως τὴν θερα-
 πείαν τῶν βρέων νοσημάτων ὁ κοινὸς λαὸς ἀπαν-
 ταχοῦ τῆς γῆς ἀποδίδει μᾶλλον εἰς τὴν ὑπερὰν
 θρωπὸν ἐνέργειαν τῶν τοιοῦτων μέσων ἢ εἰς τὴν
 συνδρομὴν τοῦ ἰατροῦ καὶ τῶν φαρμάκων, καὶ τοῦτο
 διότι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις οἱ συγγενεῖς τοῦ
 πάσχοντος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἀπελπίζόμενοι προσ-
 τρέχουσιν εἰς τοιαῦτα ἐκτακτὰ μέσα, καὶ μάλιστα
 εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἱεροπραξίας. Οὐδέποτε ὁμοί-
 ἀποδίδεται εἰς τὰ μέσα ταῦτα ὁ ἐπισυμβῆς θάνα-
 τος, ἀν καὶ πολλάκις ταῦτα τελεῶνται μὲ τρόπον
 προξενούντα ἢ ταχύνοντα πραγματικῶς τὸν θάνα-
 τον τοῦ πάσχοντος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρό-
 ξενος θανάτου θεωρεῖται σχεδὸν πάντοτε ὁ δυστυ-
 χῆς ἰατρός!!... Ἡ ἀμάθεια... ἢ ἀμέλειο
 ... ἢ λάθος τι αὐτοῦ... εἰσὶ πρόξενα τοῦ θανα-
 τού!!... Δυστυχεῖς ἰατροί!... ποσάκις ἀντι-
 μάννα ποτιζόμεθα γολάν!...

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΕΝΔΥΜΑ ΓΥΝΑΚΕΙΟΝ

Ἐν Καλάμας.

—οοο—

Ὅσον ἀπέχει ἡ Ὑδρα ἀπὸ τῶν Καλαμῶν, το-
 σούτω διαφέρει καὶ τὸ ἐνδύμα τὸ ὁποῖον φέρει ἢ
 γυνὴ ἢν τινὰ παριστα ἢ παρακειμένη εἰκὼν, ἀπὸ
 τοῦ ἐνδύματος τῆς Ὑδραίας ἢν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν

Μεσσηνία.

τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ. Ἡ ἐστὶς τῆς ἀπογόνου
 τοῦ Ἀριστομένους εἶναι μακρὰ καὶ στολιδωτὴ
 περὶ τὴν πῆξαν, κατεσκευασμένη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 ἐκ τοῦ συρικοῦ ὑφάσματος τοῦ ὑφαινομένου ἐν Κα-
 λάμας· αἱ χειρίδες αὐτῆς εἰσὶ σχισταὶ καὶ πεποι-
 κιλμέναι, καὶ τὸ ἀμπεγόνιον στενὸν ὥστε νὰ παρεμ-
 ραίνωνται τὰ στέρνα. Ἐπὶ δὲ κεφαλῆς φέρει ἐπιχα-
 ρίτως ἡ Μεσσηνία φέσιον μετὰ κροσσῶν χερσῶν
 μέχρι τῶν ὤμων αὐτῆς.